

V odprtem srcu je moč

Ljudje v njem iščejo pogovor in nasvet, on pa v sebi srečo in radost. **Urban Urbanc** je mislec, poslan, da zaorje to 'moško' ledino ... Da prekine njihovo molčečnost, družbo pa nauči z odprtimi rokami sprejemati njihova čustva. "Odnosi so kot šolska klop, v kateri se učimo o samem sebi," mi je dejal. Filozofski pogovor z njim še dolgo ne bo odšel v pozabo. Ker je poln dobrih, modrih misli.

Story: Urban, zanimivo, kako podirate moške stereotipe. Oni molčijo o čustvih - vi o njih pišete. Na knjižnih policah smo v preteklosti pozdravili knjigo Bitje luči, lani še eno, Bojevniki ljubezni. S čim ste želeli predramiti bralce?

Druga knjiga je še močnejša, je pristnejša, je nadgradnja tega, česar sem se dotaknil že v prvi. Ne le čustev in sanj, z njo se dotikam v naši družbi vedno bolj perečih odnosov. Razodeva ljubezenske tematike med moškim in žensko in to, kako bi se razmerja po mojem mnenju morala udejanjiti. Z opažanji po mnogih tlečih čustvih v sebi, ki jih nam, moškim, ni dovoljeno izkajati, sem pred dobrimi petimi leti stopil na to pot. Saj veste, kako je. Moški ne jokajo in so trdni. Moški se potrepljamo po rami, češ, gremo na pivo in bo bolje. Z delom želim dokazovati, da ni popolnoma nič narobe z moškim, ki pokaže čustva in odpre svoje srce. To ni ranljivost ali znak šibkosti. V tem tiči moč. Navsezadnje pa smo pod kožo vsi krvava človeška bitja,

vsil čuteči takšnih in drugačnih občutkov.

Story: Pri čem ga je polomila družba, da je obveljalo takšno prepričanje?

Zaradi potovanja po svetu sem opazil, da smo zlasti Evropejci nagnjeni k temu. Nad nami je v povojnem obdobju vladala trda roka - moški so odhajali v tovarne, delali od zore do mraka ... Za družino enostavno ni bilo časa. Enostavno jim ni bilo dovoljeno izražati šibkosti oziroma potrebe po deljenju pristnih občutkov do ženskega spola sploh izražati. Začelo se je zapiranje vase, saj bi v nasprotnem primeru družbi pokazali, da ne znajo 'preskrbeti' družine. Skoznjjo so odraščali naši stari starši in s tem sistemom družbene kulture je bilo storjene veliko škode nam, poznejšim generacijam. Nismo skrenili po lastni krivdi.

Story: Ali med pisanjem, čiščenjem telesa in duha nikoli ne naletite na zavoro, ki bi preprečila razodetje vseh teh čustev?

Pravzaprav sem se popolnoma razodel v prvi knjigi, z neuslišano ljubeznijo. Čustva so bila premočna za držanje teh v sebi, v okolici pa nikogar, ki bi me poslušal. Ljudje znajo poslušati, težje pa slišijo. Ne vedo, da občasno ne potrebuješ nasveta, temveč le ramo, na katero se nasloniš. Nimam nikakršnih zavor. Stojim za svojo resnico. Lahko grem na vrh gore in zavpijem: 'Ljubim te, ljubim ves svet', in to me razveseljuje in dela svobodnega.

Story: In nesojeno dekle, po katerem je nastala prva knjiga - se tega zaveda, jo je prebrala?

Je. Vendar z njo nisem dosegel namena. Morda si ni pustila razumeti. Morda ničesar ni ob tem občutila.

Story: V njej ste zapisali: "Bolj ko smo iskreni, več ljudi se obrne od nas." Kako predelate in udejanjate te misli, ko pa si vendarle nihče ne želi samote?

Vse izhaja iz nas samih. Ne moremo ljubiti, če ne ljubimo sebe, ne moremo biti iskreni do sveta, če nismo iskreni do sebe. In iskrenost do sebe je najbolj boleča. Tisti, ki si to drznejo biti, jo morajo vzeti v zakup, ker je ljudje ne sprejemajo. Ker boli, ker razkriva njihovo ne uvideno temo in strahove.

Story: Česa je strah vas?

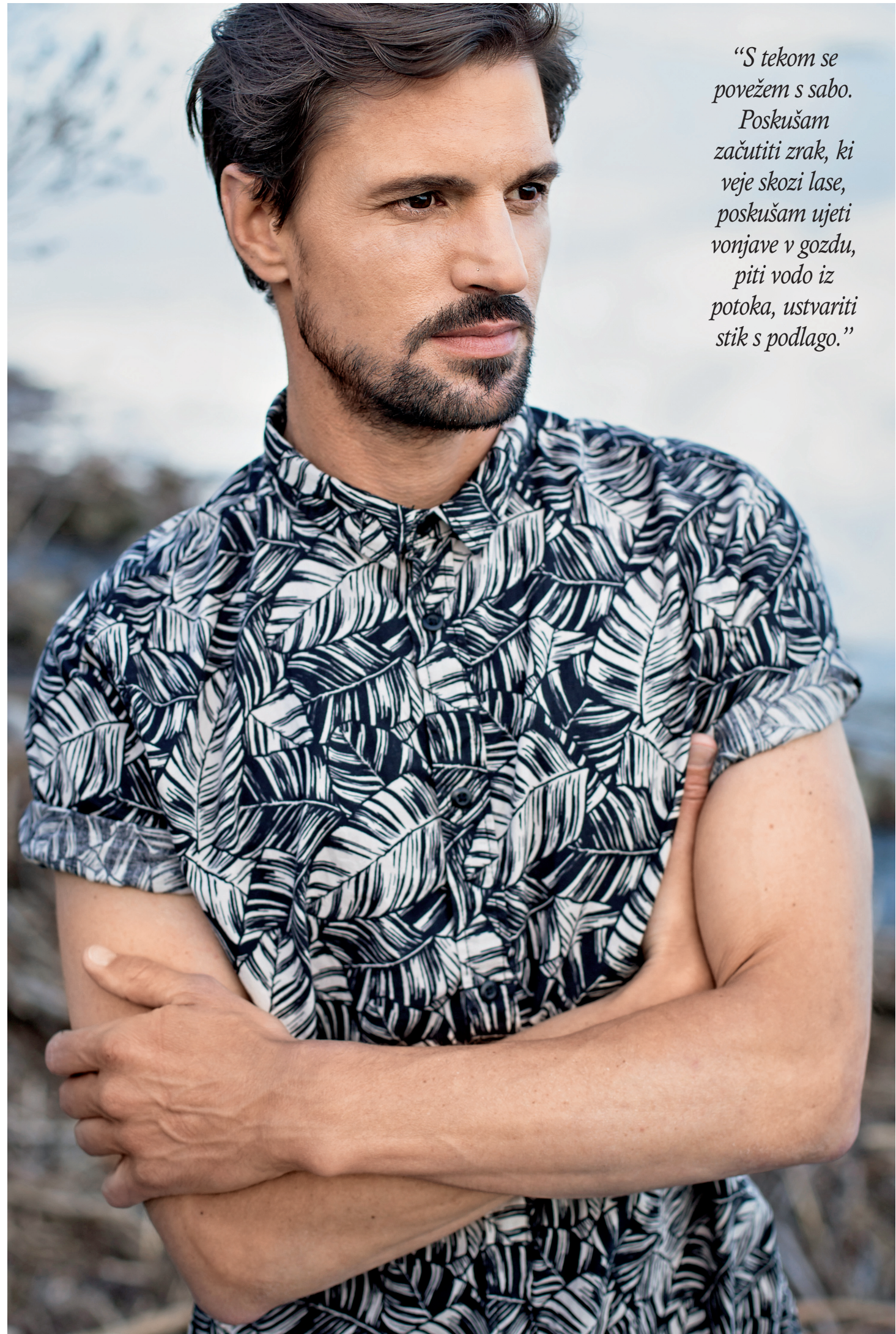
Danes ničesar.

Story: Prej vas je bilo ...

Tega, da bom ostal sam, da ne bom zmožen najti ženske, s katero bi delil intimo, bližino, iskrenost, zaupanje in zvestobo, si z njo ustvaril družino in izpolnil hrepenenje po življenju, kakršnega si od nekdaj želim.

Story: Očitno je, da v vseh svojih zapisih v ospredje postavljate nežnejši spol. Verjamete v večno ljubezen oziroma rek, da za vsakega obstaja nekdo?

Verjamem. Vendar ljudem vedno pravim, naj ne iščejo izpopolnjujoče polovice. Išcite v sebi. Postanite izpopolnjeni in v vaše življenje bo prišla izpopolnjena oseba. Sicer pa drug drugega vedno dopolnjujemo v smislu

"S tekom se povežem s sabo. Poskušam začutiti zrak, ki veje skozi lase, poskušam ujeti vonjave v gozdu, piti vodo iz potoka, ustvariti stik s podlago."

Oblačila: pulover in hlače Hugo Boss, čevlji Barleycorn, nogavice Zulu Zion, sončna očala Tom Ford (Optika Mali)

naslanjanja, iščemo nekaj, česar sami nimamo. In nasprotno. Kadar eden od partnerjev zraste, drugemu zamaje tla pod nogami.

Story: Se vam ob tem razmišljanju poraja občudovanje do dolgoletne vezi med mamo in očetom?

Cenim ju, ker sta mi podarila vrednote - delavnost, poštenost, iskrenost in vztrajnost - in vztrajala ter me spodbujala, naj sledim sebi.

Story: Še posebej z očetom imate poglobljen odnos, kot mi je nekje uspelo zaslediti.

Oče je eden od najbolj resnicoljubnih, iskrenih in delovnih ljudi, kar jih poznam. On je vzor. V mladost sva imela, razumljivo, trenja, zaradi mojih odstopanj od njegovih nazorov in pričakovanj. Morda pa tudi zaradi mojega namenskega iskanja negativne starševske pozornosti, ki je kot mulec nisem pridobil.

Story: Negativne?

Želje po pozornosti, pa čeprav negativne. Še pred narejenim vozniškim izpitom sem se vozil z njegovim avtomobilom, v času hišnega pripora pa sem vedno gladko našel pot k izhodu ... (smeh)

Story: Vaše delavnice o medsebojnih odnosih dosegajo izjemne odzive, mesečno organizirate predavanja v Mariboru in Mengšu. Koliko ažurnosti je bilo potrebne na začetku, ko ste se na poti do uspeha borili z ozkoglednim slovenskim mišljenjem?

Ljudje ne priznavajo, da potrebujejo pomoč. Zateči se k svetovalcem in terapevtom pri nas še vedno predstavlja tabu, medtem ko se je v tujini pogovarjati z nekom zunaj zgodbe, z drugačnimi očmi, nekaj povsem normalnega. Sprva je bilo težko, biti mlad moški, brez doktorskega naziva in ustrezne strokovne izobrazbe. Slovenci znamo v trpljenju neizmerno uživati.

Story: Zakaj je tako?

Predstavlja nam območje udobja. Biti v trpljenju in se smiliti samemu sebi sploh ni tako slabo, kot se sliši.

Story: To ste izkusili tudi sami. Pravijo, da mora boleti, da iz človeka na papir spolzijo takšne misli ...

Ja, dobro je. Občutek, da je ves svet nastrojen proti tebi, ti pa ostajaš in si ne upaš pogledati zunaj balončka, ki ga možgani ustvarijo kot obrambo. In tega težko počimo. (smeh)

Story: Kakšen namen vidite v delavnicah?

To, da nehajo živeti v preteklosti in se usmerijo na sedanjost, s katero si ustvarjajo prihodnost, takšno, kot sami želimo.

Story: Uporabljate tehnike zaščite kot obrambo pred prevzemanjem bremena ostalih ljudi? Stalen stik z njimi, njihovimi čustvi in izražanje sočutja je lahko, predvidevam, precej izčrpavajoče.

Lepo, da ste omenili sočutje, eno od najlepših vrednot. Ljudem je pomembno zaupanje, to, da v danem trenutku slišijo tisto, kar potrebujejo, in ne tistega, česar želijo. Iz lastnih izkušenj jim pokažem, da na prvi pogled ni vse tako črno ... Uvidijo, da nisem klasične vrste terapevt, zgolj človek, s katerim se lahko pogovarjajo. In nobena stvar me ne izčrpa, če jo delam iz srca. Bremen jim ne smem pomagati nositi, pokažem jim zgolj to, kako jih sami odvržejo. Tovrstnega dela ne bi mogel opravljati, če bi se z njimi identificiral, se poistovetil s čustvi in dovolil, da se zvečer odpravim z njimi v posteljo.

Story: Zato tečete, kajne?

Izredno rad.

Story: Poznavanje telesa imate v malem prstu že zaradi poklica. Letos od vaše diplome profesorja športne vzgoje mineva 13 let. Vas ni nikoli zamikalo delo z otroki?

Ukvarjal sem se z učenjem plavanja, tudi smučanja 15 let, imel športne tabore za otroke od petih do desetih let. Torej jahalne tabore v Bohinju, pa spanje na seniku ...

Prav tako sem planinski vodnik. Tek pa ... Z njim se povežem s samim sabo. Poskušam začutiti zrak, ki veje skozi lase, poskušam ujeti vonjave v gozdu, piti vodo iz potoka, ustvariti stik s podlago. Ravno med včerajšnjim tekom sem razmišljal o najinem intervjuju, recimo.

Story: Med tekom se torej odvija 'brainstorming', tam se rojevajo nove ideje ...

Včasih tudi, vendar je tek zame oblika drugačne meditacije, neklasične. Ne maram sedenja s prekrizanimi nogami, ko me po petnajstih minutah začne vse boleti. (smeh) Čeprav meditiram vsak dan, to delam na svoj način, v položaju, ki mi ustreza. Med tekom pa ne skušam misliti na nič in samo sem.

Story: No, moram vprašati. Vas glede na to, da ste brat svetovno priznane operne sopranistke Mance Izmajlove, ni nikoli zamikal liricizem? Ali sta morala vloge nekako porazdeliti?

Poleg Mance imam še mlajšega brata

Aljaža, s katerima smo si med seboj zelo različni, a hkrati tvorimo močno povezanost. Manca je vso energijo, voljo in srce vlagala v to, da bo postala pevka. Vsi trije smo bili sicer glasbeno izobraženi. Jaz občasno igram orglice in flavto, nisem se pa nikoli videl na nastopih. Nastopam pod prho ali pa v avtu.

Story: Vam uspe v hitrem vsakdanjiku najti čas za družinska snidenja?

Srečujemo se v domači celici, torej družini, pri starših. Skupaj praznujemo vse večje praznike in glede na to, da prebivamo blizu, se z izjemo brata, ki se je pred kratkim zaradi službe preselil v Barcelono, velikokrat dobimo. Njega pa moram žal - ali ne - obiskovati v Barceloni. Tam je energija resnično čudovita.

Story: Radi potujete?

Seveda.

Story: Kam vas 'vleče'?

V zadnjih dveh letih sem kar trikrat obiskal Los Angeles. Njegova Malibu in Thousand Oaks, bolj hribovita in zelena predela s pridihom oceana, me polnita. Tja se vračam k čudoviti energiji, prijaznim ljudem, velikemu izobilju in večnem poletju, zaradi katerega so tamkajšnji ljudje veliko bolj sproščeni kot pri nas. Pa vendar še vseeno najraje v poletnem času obiskujem hrvaške otoke. Na začetku junija, ko so že dolgi dnevi, vse zeleno, voda pa deviško modra.

Story: Ob vašem spopadanju s tegobami današnjega časa pa najdete prostor tudi za zanimanje za modne trende. Čutite, da ste jim dolžni slediti?

Priznam, modne tematike rad pregledam. Po duši sem klasik, rad imam eleganco. Obledo, smoking, kravato ali metuljček. Ne vem, od kod je to v meni, ampak mi 'paše'. V vsakdanjem življenju pa poskušam biti sproščen. Trendov ne iščem, morda le tisto, kar mi trenutno ustreza.

Story: Opišete se torej kot športno eleganten mladenič.

Športno eleganten se mi zdi takšna 'izguljena' fraza. Reciva raje samo eleganten. (smeh)

- ◆ Napisala Neja Drozg
- ◆ Kreativni vodja Petra Rozman
- ◆ Fotografije Taja Košir Popovič
- ◆ Stiliranje Tina Tanko
- ◆ Ličenje in pričeska Nina Lončarič
- ◆ Lokacija Grado, Italija

Oblačila: majica Diesel, hlače ATPCO, sončna očala Andy Wolf (Optika Mali)

NAJVEČJA MODNA REVIJA NA SVETU.
NOVICE IZ SVETA MODE IN LEPOTE, NAMIGI O ŽIVLJENJSKEM STILU.

izide drugi petek v mesecu

DIGITALNO ELLE NAJDETE V APLIKACIJI MAGZTER. ZA VEČ INFORMACIJ OBIŠČITE
WWW.ADRIAMEDIA.SI/MAGZTER. POBRSKAJTE V
SPLETNIH TRGOVINAH APP STORE IN GOOGLE PLAY.

Spremljajte nas tudi na

FACEBOOK.COM/ELLESLOVENIJA ■ INSTAGRAM.COM/ELLESLOVENIJA